Terugblik op Monumentendag

Het is zaterdagavond en we zitten na te genieten van de Monumentendag, die weer mede in onze kerk werd gehouden. Mede, ja, als je probeert je een beeld te vormen van alle werkzaamheden die er door duizenden vrijwilligers verricht zijn om de dag, dat weekend, mogelijk te maken in ons landje, dan mag je gerust stellen dat het tweede weekend van september waarin een groot deel van onze medelanders in de benen gebracht werd, heel bijzonder is. Ten eerste om het allemaal te organiseren en ten tweede om al die monumenten te bezoeken en zodoende die eerste groep de voldoening te geven voor het vele werk dat zij hebben gedaan en voor iedereen om er een plezierige dag aan te beleven en kennis te nemen van wat er in die monumenten zich zoal afspeelt. Je rijdt er zo vaak langs en hebt geen idee wat daarbinnen allemaal gebeurt en nu krijg je een weekend per jaar de gelegenheid om zomaar naar binnen te lopen en kennis te nemen van die open vraag: “de Oud-katholieke kerk, wat is dat nou eigenlijk”.
Een veel gestelde vraag was uiteraard: “hoe zit dat nou met die vrouwelijke bisschop?” en na die ene vraag komen er meer, dan wordt er doorgevraagd. Sommigen kennen Erna Peijnenburg en willen nog meer weten en die mensen van ons, aan wie die vragen gesteld werden, kregen zo mooi de gelegenheid om daar eens lekker over door te praten en een mooi verhaal te vertellen. Het optreden van de deelnemers aan Korenlint verhoogt de sfeer wel heel bijzonder en sommige liederen leken heel bekend en je had zelfs bijna kunnen meezingen. Maar je mag zo’n optreden uiteraard niet bederven, in gedachten meezingen, als je de tekst nog kent en de melodie. Dat is wel het uiterste.
Wij hebben erg genoten van deze dag en kwamen voldaan thuis. En toen bleek dat Wim zijn herinnering voor de inzend-datum van onze bijdrage aan het parochieblad had verstuurd. Een mooie gelegenheid om iedereen kennis te laten nemen van onze herinnering aan Monumentendag 2026. Het is een aansporing om volgend jaar ook mee te doen. Het is de moeite meer dan waard.

Jan Sentveld